

taget noget for henholdsvis at lette Afgifterne og at faa Udgifterne ned, og det synes altsaa, at Budgettet paa Grund af de indirekte Skatters store Bæreevne har kunnet taale at miste disse Penge, som man ellers vilde have faaet gennem Postvæsenet, hvorimod naturligvis den generelle Nedskæring har medvirket til at opretholde Balancen.

Gaar vi til 1927—28, stiller Finanslovforslaget, som det foreligger, sig saaledes, at der er et Overskud paa 1,3 Mill. Kr. Der er jo imidlertid allerede stillet Forslag om, at vi meget snart skal have Postvæsenets Takster nedsat, og dette vil betyde en Indtægtsformindskelse paa 6 Mill. Kr., hvis der ikke som Følge af Takstnedgangen kommer større Omsætning i Postvæsenet. Da man vel kan antage, at en Portonedgang dog vil fremkalde nogen Forøgelse af Omsætningen, kan man vel gaa ud fra, at der ikke vil blive Tale om mere end en Indtægtsnedgang paa 5 Mill. Kr. Dette vil altsaa sige, at Finanslovforslaget, som det foreligger, naar man deri indfører den forventede Nedgang paa Postvæsenets Budget, reelt fremtræder med et Underskud paa ca. 4 Mill. Kr. Overfor dette har jo den højtærede Finansminister udtalt, at han agter at fremsætte Forslag om Fornyelse af Loven om Luksustold, hvilket for Aaret 1927—28 skulde betyde en Merindtægt paa ca. 10 Mill. Kr., saaledes at det samlede Resultat herefter skulde blive et Overskud paa 6 Mill. Kr. Overfor dette skal jeg ikke sige mange Ord, men kun udtale nogen Forbavelse over, at man nu har turdet regne med, at de indirekte Skatter, som ganske vist i den forløbne Del af Aaret 1926—27 er indgaaet med meget store Beløb, ogsaa i det kommende Finansaar vil indgaa med egentlig meget større Beløb, end der er regnet med for det indeværende Finansaar. Jeg skal saaledes oplyse, at det man under eet kalder Forbrugsafgifter, er beregnet i 1926—27 at ville indgaa med 194 Mill. Kr., i 1927—28 ganske vist kun med 191,5 Mill. Kr., men saa vil hertil være at lægge $\frac{3}{4}$ af Luksusskatten, hvorved man kommer op til et Beløb af omkring 200 Mill. Kr. Det samlede Resultat vil altsaa være det, at man for 1927—28 regner med et Beløb paa 6 Mill. Kr. mere end for 1926—27, hvilket jeg dog

maa antage kan vise sig at være for optimistisk.

Med Hensyn til de direkte Skatter regner man jo med en betydelig Nedgang, idet man kun sætter, at disse Skatter vil give et Beløb af 105 Millioner mod 145 Millioner i det Aar, for hvilket vi har Statsregnskab, og mod 125 Millioner, saa vidt jeg husker, for 1926—27. Om man desuagtet muligvis har regnet for optimistisk, eller om man tør haabe, at denne Skat vil give mere, det staar utvivlsomt hen i det meget usikre, idet det netop er paa dette Omraade, der for det kommende Finansaar vil herske en overordentlig stor Usikkerhed. Jeg maa altsaa hævde, at for 1927—28 er Sandsynligheden for Balance meget usikker. Ogsaa for dette Aar maa man naturligvis stille sig det Spørgsmaal: Hvad er der fra Ministeriets Side gjort for enten at lette Skatterne eller gennem Udgiftsformindskelse at forbedre Balancen? For at lette Skatterne er der gjort dette, som allerede antydet, at Postvæsenets Takster vil blive væsentlig nedsat. Med Hensyn til den saakaldte generelle Nedskæring, som man har virkende i Aaret 1926—27, er Finanslovforslaget mig ikke helt klart, men jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg udtaler, at man af Finanslovforslaget for 1927—28 tør slutte, at man fra Ministeriets Side har fulgt Princippet at gaa yderligere 10 pCt. ned med de Tilskud, man tidligere har givet, og at dette forbedrer Balancen for Finanserne, er jo givet. Men medens jeg ikke er i Tvivl om, at det var fuldkommen forsvarligt for 1926—27 paa Grund af den voldsomme Stigning af Kronen, som vi havde i Løbet af 1925—26, at formindske disse Tilskud med 10 pCt., er jeg ikke saa lidt i Tvivl om, at det er forsvarligt overfor ikke helt faa Virksomheder at gaa videre med den samme Procentnedsættelse for 1927—28.

Bortset fra disse mere generelle Nedsættelser har vi jo paa Finanslovforslaget for 1927—28 Nedsættelser paa Militærudgifterne til et Beløb af 10 Mill. Kr., et Beløb, som imidlertid overføres til Kommunerne, og som allerede af den Grund ikke har nogen som helst praktisk finansiel Betydning for Statens Balance, og da jo sikkert alle vil være nogenlunde sikre paa, at disse Forslag overhovedet ikke er gennem-